

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen spurgte, om det ikke var for langt et skridt at tage. Almindeligvis har jeg nu ikke indtryk af, at det ærede medlem er bange for at tage lange skridt, og det er jeg heller ikke selv, så mon vi ikke skulle følges ad og også tage lange skridt på dette område — hvor vi i øvrigt er enige — selv om en og anden måske kan blive lidt forskrækket over det?

Når jeg er interesseret i at få skolenævn ved alle skoler, er det, fordi jeg tror, vi derigennem kan kalde på den forældreinteresse, som har så stor værdi i skolearbejdet. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem fru Ellen Poulsen siger, at man ikke ved en lovbestemmelse kan skabe samarbejde mellem skole og forældre; men man kan gennem lovbestemmelser tilrettelægge forholdene sådan, at dette samarbejde bliver lettere og mere naturligt. Det er min erfaring gennem mange år, at det er lettest at kalde på forældrenes interesse for den skole, hvori deres egne børn går. Så snart det bliver stykket sådan ud, at der inden for en kommune er en 4-5 skoler, for hvilke der skal vælges repræsentanter til en fælles skolekommission, tager man interessen hos forældrene ved den enkelte skole bort — eller hvis man ikke tager den bort, kan man i hvert fald sige, at der ikke er den samme interesse hos forældrene, når de blot ved et enkelt medlem er repræsenteret i en fælles skolekommission for hele kommunen.

Jeg tror, man kan sige, at den ordening, vi har nu, og efter hvilken det er frivilligt, om man vil oprette skolenævn, ikke har fået den tilslutning, som nogen havde troet — men hvad jeg altså ikke selv troede på i sin tid — er det, jeg mener vi skal kalde på interessen hos forældrene gennem lovgivningen. Jeg har oplevet tilfælde med forældre, som var meget utilfredse og kritiske over for skolen og klagede over mange ubetydelige ting, hvilket generede skolearbejdet, men da de pågældende blev valgt ind i skolenævnet, blev de de mest trofaste forsvarere for den

pågældende skole og de mest trofaste medarbejdere for lærerne.

Når det ærede medlem fru Ellen Poulsen siger, at det er godt at kalde på denne forældreinteresse ved, at de selv skal foretage sig noget for at få skolenævnet, synes jeg, det halter lidt. For det første fastsættes det i loven, at i København skal alle skoler have skolenævn. Jeg ved ikke, hvorfor de skal have det i København og ikke andre steder. For det andet kan en kommune uden at spørge om forældrenes interesse beslutte, at nu skal der være skolenævn ved alle kommunens skoler, og så bliver der skolenævn ved alle kommunens skoler. Jeg ved ikke, om der er det i Odense, men der er det i hvert fald i flere andre byer. Jeg ved ikke, om kommunalbestyrelsen har spurgt forældrene ved den enkelte skole, om der er interesse for det, inden de beslutter, at de skal have skolenævn. Er det ikke for tilfældigt at overlade denne bestemmelse til en kommunalbestyrelse? Er det ikke rigtigere at gøre forældrene selv ansvarlige for skolearbejdet dér, hvor deres børn går?

Jeg tror også, de nuværende beføjelser til skolenævnene er nogenlunde rimelige, når der skal være plads til nævnene ved siden af en fælles skolekommission. Skolenævnene skal naturligvis ikke have direkte indflydelse på det økonomiske, men de får nu en placering, så de virkelig kan udrette noget uden at komme i vejen for de naturlige opgaver for de andre myndigheder i kommunen.

Ja, jeg kan sige med hensyn til skolenævnene, at jeg ville lægge vægt på, at man nu kunne få en ordening, så der blev skolenævn ved alle skoler. Jeg tror, det vil vise sig at blive til gavn for skolerne.

Jeg glædede mig meget over at høre ikke mindst det ærede medlem hr. Edv. Jensens positive indstilling over for problemet. Man kan selvfølgelig ændre regler og bestemmelser, så det gøres lettere end nu at få forældrenes interesse fastslået, men jeg tror, at vi gennem lovgivningen skal hjælpe med til at kalde på forældrenes interesse, som er så betydningsfuld for skolen. Derfor håber jeg, at man nu vil fortsætte med det, der blev påbegyndt i 1933, med forældrerådene, og som var affødt af den skoleordning, som blev gennemført i Sønderjylland i 1920, Jacob Appels lov,